

неможливо. Отже, аудіовізуальний твір є продуктом колективної творчості. Аудіовізуальний твір є складним синтетичним твором, який органічно поєднує як охоронювані (сценарій, музика, декорації, костюми, пісні, малюнки, комп'ютерна графіка, фотографії), так і неохоронювані (виконання кіноакторів, каскадерів, діяльність технічного персоналу, продюсерів) авторським правом результати творчої діяльності. Аудіовізуальний твір поєднує об'єкти, які можуть використовуватися окремо від нього (кіносценарій, режисерський сценарій, музичні твори, кадри фільму, ескізи, малюнки тощо), а також елементи, що не можуть об'єктивно існувати окремо від нього (гра кіноакторів, творче керівництво режисера).

Література

1. Цивільний кодекс України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15
2. Про авторське право та суміжні права: Закон України від 23.12.1993 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/3792-12>
3. Про кінематографію: Закон України від 13.01.1998 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : zakon.rada.gov.ua/go/9/98-вр

УДК 349.3(043.2)

Гавриленко П.Ю., студент,
Навчально-науковий юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Грабовська Г.М., к.ю.н., доцент

ДЕРЖАВНА ДОПОМОГА СІМ'ЯМ З ДІТЬМИ

Проблематика повноцінної реалізації державних допомог сім'ям з дітьми має безпосередній стосунок до формування умов гідного людського життя, її соціального захисту. Врахування соціально-політичних та економічних факторів розвитку державних допомог сім'ям з дітьми в цьому випадку стає одним із елементів результативності державних реформ.

Першочерговими заходами для побудови та становлення власної системи соціального забезпечення, в Україні стало запровадження низки спеціальних законодавчо-нормативних документів [3, с. 61].

Надання допомоги сім'ям з дітьми здійснюються за рахунок коштів субвенцій з державного бюджету до місцевих бюджетів. Статтею 27 Конвенції про права дитини передбачено, що держави-учасниці відповідно до національних умов і в межах своїх можливостей вживають необхідних заходів щодо надання допомоги батькам та іншим особам, які

виховують дітей, у здійсненні цього права і у випадку необхідності надають матеріальну допомогу і підтримують програми, особливо щодо забезпечення дитини харчуванням, одягом і житлом. Держава встановлює гарантований рівень матеріальної підтримки сімей з дітьми шляхом надання державної грошової допомоги з урахуванням складу сім'ї, її доходів та віку дітей.

З 1992 року із прийняттям Закону України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми» в Україні запроваджено допомогу сім'ям з дітьми [1]. Відповідно до цього Закону призначаються такі види державної допомоги сім'ям з дітьми: 1) допомога у зв'язку з вагітністю та пологами; 2) допомога при народженні дитини; 3) допомога при усиновленні дитини; 4) допомога на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування; 5) допомога на дітей самотнім матерям.

Однією зі складових системи державної соціальної підтримки сімей з дітьми є виплата дітям-сиротам пенсії в разі втрати годувальника відповідно до ст. 37 Закону України «Про пенсійне забезпечення». На дітей, які втратили обох батьків, а також на дітей самотньої матері, пенсія на кожну дитину не може бути меншою від двократного розміру соціальної пенсії [2].

Державна соціальна підтримка сімей з дітьми здійснюється також у вигляді надання одноразової матеріальної допомоги. Така матеріальна допомога сім'ям з дітьми надається з місцевих бюджетів: райдержадміністраціями та міськими радами міст обласного значення, сільськими та селищними радами. Залучаються до такої підтримки також спонсорські кошти підприємств, організацій, фізичних осіб.

Окрім розглянутих видів соціальної допомоги, пенсій, які надаються у вигляді грошових виплат для різних категорій сімей з дітьми та дітей, діє система соціальних пільг: безкоштовне медичне забезпечення, пільгове придбання ліків, щорічне оздоровлення, безоплатне або посилене додаткове харчування, пільги на перебування в дошкільних та інтернатних навчальних закладах, пільги при вступі у вищі навчальні заклади різних рівнів, пільговий проїзд у міському або міжміському пасажирському транспорті, компенсаційні виплати, позачергове отримання житла тощо. Проблема надання соціальних пільг має два аспекти: по-перше, низька поінформованість потенційних отримувачів пільг про перелік пільг та про свої права; по-друге, різний ступінь доступу сімей з дітьми і дітей до отримання соціальних пільг [4, с. 142].

Недосконалість чинної в Україні системи соціальних допомог не дає змоги належним чином утілювати в життя дієву політику соціального забезпечення тих громадян країни, які в силу свого складного життєвого становища потребують допомоги та посиленої уваги держави й суспільства. Практика засвідчує, що останнім часом спостерігається зростання кількості осіб, які потребують соціального забезпечення.

Отже, доцільними є наступні заходи щодо активізації державної підтримки сімей з дітьми: 1) подальше збільшення допомоги при народженні дитини зі встановленням контролю за цільовим використанням коштів. З метою стимулювання цільового використання грошей при одночасній економії на адмініструванні функцій контролю, доцільно вивчити соціально-економічні переваги запровадження дитячого сертифікату як одного з видів допомоги при народженні дитини; 2) стимулювання багатодітності заходами кредитної (пільгові умови надання та часткове погашення житлових кредитів за рахунок бюджетних коштів при народженні другої та наступних дітей) та податкової політики (зменшення податку на доходи фізичних осіб залежно від кількості дітей); 3) запровадження відкладених негрошових заходів стимулювання багатодітності (наприклад, скорочення віку виходу на пенсію для одного з батьків в залежності від кількості дітей, надання державних кредитів для отримання вищої освіти дітям, які мають братів чи сестер тощо); 4) забезпечення сприятливих умов для поєднання професійної зайнятості та материнства і батьківства; 5) удосконалення системи медичного обслуговування жінок фертильного віку, вагітних і жінок з дітьми.

Література

1. Про державну допомогу сім'ям з дітьми: Закон України від 21.11.1992 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: zakon.rada.gov.ua/laws/show/2811-12
2. Про пенсійне забезпечення: Закон України від 05.11.1991 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: zakon.rada.gov.ua/laws/show/1788-12
3. Доценко І. О. Законодавчі умови надання державної допомоги сім'ям з дітьми / І. О. Доценко // Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. – 2015. – № 3 (3). – С. 61 – 63.
4. Кривачук Л. Система державної соціальної підтримки сімей з дітьми в Україні / Л. Кривачук // Державне управління та місцеве самоврядування. – 2011. – Вип. 4 (11). – С. 136 – 145.

УДК 347.91/.95

Галайко Ю.В., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Зеленова М.О., асистент

ПРОБЛЕМИ ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ПРИМУСУ У ЦИВІЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ УКРАЇНИ

Правовий примус – складне за своєю структурою явище, яке охоплює заходи юридичної відповідальності та заходи захисту (відновлення) правопорядку. Юридична відповідальність полягає у застосуванні заходів